

“मीठे बच्चे— देवता बन्नु छ भने अमृत पिऊ र पिलाऊ, अमृत पिउने नै श्रेष्ठाचारी बन्छन्।”

प्रश्नः— यस समय सत्ययुगी प्रजा के आधारमा तयार भइरहेका छन् ?

उत्तरः— जो यो ज्ञानबाट प्रभावित हुन्छन्, धेरै राम्रो... धेरै राम्रो भन्छन् तर पढाइ पढ्दैनन्, मेहनत गर्न सक्दैनन्, उनीहरू प्रजा बन्छन्। प्रभावित हुनु अर्थात् प्रजा बन्नु। सूर्यवंशी राजा रानी बन्नको लागि मेहनत गर्नुपर्छ। पढाइमा पूरा ध्यान रहोस्। याद गर्दै र गराउँदै रट्यो भने उच्च पद मिल्न सक्छ।

गीतः— तू ने रात गुँवाई सो के.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ— हाम्रो जीवन हीरा जस्तो थियो। अब कौडी जस्तो भइसकेको छ। यो त साधारण कुरा हो। सानो बच्चाले पनि बुझ्न सक्छ। बाबाले धेरै सजिलोसँग सम्झाउनु हुन्छ, जुन सानो बच्चाले पनि बुझ्न सक्छ। सत्य नारायणको कथा सुनाउँदा साना साना बच्चाहरूले पनि सुन्न बस्छन्। तर ती सत्सङ्ग आदिमा जति पनि सुनाउँछन्, ती सबै कथा हुन्। कथा कुनै ज्ञान होइन, बनाइएका कथाहरू हुन्। गीताको कथा, रामायणको कथा भिन्न भिन्न शास्त्र हुन्, जसका कथाहरू बसेर सुनाइन्छ। ती सबै हुन् कथाहरू। कथाहरूबाट कुनै फाइदा हुन्छ र ? यो हो सत्य नारायणको अर्थात् नरबाट नारायण बन्ने सत्य कथा। यसलाई सुनेर तिमी नरबाट नारायण बन्छौ। यो अमर कथा पनि भयो। तिमी निमन्त्रणा दिन्छौ— आउनुहोस्, तपाईंहरूलाई अमर कथा सुनाउँछौं अनि अमर लोकमा जान सक्नुहुन्छ। फेरि पनि कसैले बुझ्दैनन्। शास्त्रहरूका कथा सुन्दै आउँछन्। केही पनि पाउँदैनन्। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा जान्छन्, जाउँ दर्शन गरेर आउँ भनेर। महात्माको दर्शन गरेर आऊँ। यस्तो एउटा रस्म-रिवाज चल्दै आएको छ। पहिलेका ऋषि मुनिहरूलाई ढोग्दै आएका छन्। सोध, रचयिता र रचनाको कथा थाहा छ ? तब भन्छन्— थाहा छैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो रचयिता र रचनाको कथा त धेरै सजिलो छ। अल्फ र बे को कथा हो। प्रदर्शनीमा जो आउँछन् उनीहरूले कथा त ठीकसँग सुन्छन् तर पवित्र बन्न सक्दैनन्। सम्झन्छन्— यो विकारमा जाने चलन पनि अनादि हो। मन्दिरमा देवताहरूको अगाडि गएर गाउँछन्— हजुर सम्पूर्ण निर्विकारी हुनुहुन्छ... फेरि बाहिर आएर भन्छन्— विकारमा जानु त अनादि हो। यो विना दुनियाँ कसरी चल्छ ? लक्ष्मी-नारायण आदिका पनि त बच्चाहरू थिए नि, यस्तो भनिदिन्छन् त्यसैले यस्तालाई के भन्ने ? मनुष्यको पदवी त दिन सकिन्न। देवताहरू पनि त मनुष्य थिए, कति सुखी थिए लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा ? तिमी बच्चाहरूलाई बाबा अति सहज कुरा बताउनु हुन्छ, अवश्य यहाँ नै स्वर्ग थियो। लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। चित्र पनि छ, यो त सबैले मान्छन्— सत्ययुगमा उनीहरूको राज्य थियो। वहाँ कोही दुःखी थिएन, सम्पूर्ण निर्विकारी थिए, उनीहरूका मन्दिर पनि ठूला ठूला बनेका थिए। उनीहरूको त्यो समय अहिले ५ हजार वर्ष भएको छ। अहिले उनीहरू छैनन्। अहिले त कलियुगको अन्त्य हो। मनुष्य आपसमा लडाईं भगडा गरिरहन्छन्। भगवान् त माथि नै रहनु हुन्छ निर्वाणधाममा। वास्तवमा हामी आत्माहरू पनि त्यही रहन्छौं, यहाँ पार्ट खेलन आउँछौं। पहिले हामी लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा थियौं। वहाँ धेरै सुख, आनन्द थियो। फेरि हामीलाई ८४ जन्म लिनु पर्‍यो। गाइन्छ पनि— ८४ को चक्र। हामीले सूर्यवंशमा १२५० वर्ष राज्य गर्‍यौं। वहाँ अथाह सुख थियो, सम्पूर्ण निर्विकारी थियौं, हीरा जुहारतका

२०७३ वैशाख ३ शुक्रबार १५-०४-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन महल थिए। हामीले राज्य गन्यौं फेरि ८४ जन्म लिन आउनु पन्यो। यो विश्वको इतिहास-भूगोलको चक्र घुमिरहन्छ। आधा कल्प सुख थियो। राम राज्यमा थियौं फेरि मनुष्यहरूको वृद्धि हुँदै गयो। सत्ययुगमा ९ लाख थिए। सत्य युगको अन्त्यमा वृद्धि भएर ९ लाखबाट २ करोड हुन पुग्यो, फेरि पनि १२ जन्म त्रेतायुगमा धेरै सुख चैनमा थियौं। एउटै धर्म थियो। फेरि के भयो? फेरि रावण राज्य शुरू भयो। रामराज्य फेरि रावण राज्य। हेर, धेरै सहज रीतिले सम्झाउँछु। साना साना बच्चाहरूलाई पनि यसरी बताउनुपर्छ, फेरि के भयो? ठूला ठूला सुन र हीरा जुहारतका महलहरू भूकम्पमा जमिनमुनि पुरिए। विकारी बन्नाले नै भूकम्प गयो। फेरि रावण राज्य शुरू भयो। पवित्रबाट अपवित्र भयो। भन्छन् पनि— सुनको लंका भित्र गयो। केही त बचेको हुनुपर्छ नि, जसबाट फेरि मन्दिर आदि बनाए। भक्ति मार्ग शुरू भयो, मनुष्य विकारी हुन लागे। फेरि रावण राज्य शुरू भए पछि आयु पनि कम हुन गयो। हामी निर्विकारी योगीबाट विकारी भोगी बन्यौं। यथा राजा रानी तथा प्रजा, सबै विकारी बने। यो कथा भन्न कति सजिलो छ। साना साना बच्चीहरूले पनि यस्तो कथा सुनाए भने ठूला ठूला मानिसहरू झुक्नेछन्। अहिले बाबा बसेर सुनाउनु हुन्छ, उहाँ नै ज्ञानको सागर पतित-पावन हुनुहुन्छ। द्वापरमा भोगी पतित बन्यौं फेरि अरू धर्म पनि शुरू हुँदै गयो। अमृतको जुन नशा थियो त्यो समाप्त भयो। लडाईं भगडा हुन लाग्यो। द्वापरदेखि हामी गिन्यौं, कलियुगमा हामी अझ विकारी पनि बन्यौं। दुङ्गाका मूर्तिहरू बनाउँदै रह्यौं, हनुमान, गणेशको....। पत्थरबुद्धि भएपछि पत्थर कै पूजा गर्न लाग्यौं। सम्झन्थ्यौं— भगवान् दुङ्गा आदिमा छन्। यस्तै गर्दा गर्दै संसारको यस्तो हालत हुन गयो। अब फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— विष छोडेर अमृत पिएर पवित्र बन, फेरि राजाई लेऊ। विष छोड्यौ भने फेरि तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। तर विष छोड्दैनन्। विषको लागि कति पिट्छन्, दुःख दिन्छन्, त्यसैले त द्रौपदीले पुकारिन् नि। तिमीले बुझेका छौ— अमृत नपिइकन हामी कसरी देवता बन्न सक्छौं? सत्ययुगमा त रावण नै हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— जबसम्म श्रेष्ठाचारी बन्दैनौ, स्वर्गमा आउन सक्दैनौ। जो श्रेष्ठाचारी थिए उनीहरू अहिले भ्रष्टाचारी बनेका छन्। फेरि अब अमृत पिएर श्रेष्ठाचारी बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। के गीतालाई बिसिसक्यौ? गीता रचें मैले, नाम राखिदिए कृष्णको। यी लक्ष्मी-नारायणलाई राजाई कसले दियो? अवश्य भगवान्ले नै दिनुभयो। अघिल्लो जन्ममा भगवान्ले राजयोग सिकाउनु भयो, फेरि नाम राखिदिए कृष्णको। त्यसैले सम्झाउने अभ्यास गर्नुपर्छ। अत्यन्त सहज कथा छ। बाबालाई कति समय लाग्यो? आधा घण्टामा यति सजिलो कुरा पनि बुझ्न सक्दैनन्, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— केवल एउटा सानो कथा बसेर कसैलाई बुझाऊ। हातमा चित्र लेऊ। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य, फेरि त्रेतामा राम-सिताको राज्य। फेरि द्वापरमा रावणको राज्य भयो। कति सजिलो कथा छ। अवश्य पहिले हामी देवता थियौं फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौं। आफूलाई देवता नमान्नाको कारण हिन्दू भनिदिन्छौं। धर्म श्रेष्ठ, कर्म श्रेष्ठबाट धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट बनेका छौं। यसरी साना साना बच्चीहरूले बसेर भाषण गरे भने सारा सभा छक्क पर्छन्।

बाबाले सबै सेन्टरकालाई सुनाउँदै हुनुहुन्छ। यो कुरा ठूला ठूलाले सिक्दैनन् भने साना साना कुमारीहरूलाई सिकाऊ। कुमारीहरूको नाम पनि छ। दिल्ली, मुम्बईमा धेरै राम्रा असल कुमारीहरू छन्। पढे लेखेका छन्। उनीहरू त खडा हुनुपर्छ। कति काम गर्न सक्छौ! यदि कुमारीहरू तयार

हुने हो भने नाम प्रख्यात हुनेछ । धनवान घरकाहरू जो छन्, उनीहरूले मुश्किलले हिम्मत गर्छन् । धनको नशा रहन्छ नि । दाइजो आदि पाइन्छ भने त पुगिहाल्यो । कुमारीहरूले बिहे गरेर कालो मुख गरिदिन्छन् अनि सबैको अगाडि निहुरिनुपर्छ । बाबाले कति सहज सम्झाउनु हुन्छ । तर पारसबुद्धि बन्ने छयाल नै आउँदैन । हेर, जसले पढ्दैनन् उनीहरू पनि आजकल एम.पी., एम.एल.ए. आदि बनेका छन् । पढाइबाट त के के बन्न सकिन्छ ! यो पढाइ त धेरै सजिलो छ । गएर अरूलाई पनि सिकाउनुपर्छ । तर श्रीमतमा चल्दैनन् भने पढ्दा पनि पढ्दैनन् । धेरै राम्रा राम्रा कुमारीहरू छन् तर आफ्नै नशा चढेको छ । अलिकति काम गरे भने सम्झन्छन्— मैले त धेरै काम गरें । अब त धेरै काम गर्नु छ । आजकल कुमारीहरू फेशन गर्न मै लागि रहन्छन् । वहाँ त प्राकृतिक रूपमै शृंगार रहन्छ । यहाँ त कति कृत्रिम शृंगार गर्छन् । केवल केश बनाउनमा नै कति पैसा खर्च गर्छन् । यो हो मायाको आडम्बर । फल अफ माया रावण राज्य, अनि राइज अफ रामराज्य । अब मायाको रामराज्य स्थापना हुँदैछ । तर तिमीले मेहनत त गर्नुपर्छ नि । तिमी के बन्छौ ? यदि पढ्दैनौ भने वहाँ गएर पाई पैसाको प्रजा बन्छौ । आजकलका ठूला ठूला मानिसहरू सबै वहाँ प्रजामा आउँछन् । धनवानहरू केवल राम्रो छ, राम्रो छ भनेर आफ्नै धन्दामा लाग्छन् । धेरै राम्रोसँग प्रभावित हुन्छन् तर के भयो त ? आखिर के हुन्छ ? वहाँ गएर प्रजा बन्छन् । प्रभावित हुनु अर्थात् प्रजा बन्नु । जसले मेहनत गर्छ ऊ रामराज्यमा आउँछ । ज्ञान त धेरै सजिलो छ । यो कथाको नशामा कोही रह्यो भने बेडा पार हुन्छ । हामी शान्तिधाममा जान्छौं फेरि सुखधाममा आउँछौं । याद गर्नु र गराउनु छ, तब नै उच्च पद पाउँछौं । ध्यान पढाइमा दिनु छ । चित्र हातमा होस् । जसरी बाबाले जब लक्ष्मी-नारायणको पूजा गर्दथे तब चित्र पकेटमा रहन्थ्यो । चित्र साना पनि छन्, लकेटमा पनि छन् । त्यसमा सम्झाउनु छ । यहाँ हुनुहुन्छ बाबा, उहाँबाट वर्सा मिलिरहेको छ । अब पवित्र बन, बाबालाई याद गर । कति ज्ञान छ यी ब्याजहरूमा । यसमा सारा ज्ञान छ । यसद्वारा सम्झाउन धेरै सजिलो हुन्छ । सेकेण्डमा बाबाबाट स्वर्गको जीवन-मुक्तिको वर्सा । कसैले पनि सम्झाउँछ भने जीवनमुक्ति पदको अधिकारी बन्नेछ । बाँकी पढाइ अनुसार उच्च पद पाउँछन् । स्वर्गमा त आउँछन् नि । पछि नै भए पनि आउँछन् त सही । वृद्धि त हुनु नै छ । देवी-देवता धर्म उच्च छ, त्यो पनि त बन्छ नि । प्रजा त लाखौं बन्छन् । सूर्यवंशी बन्नु मै मेहनत छ । सेवा गर्नेहरूले नै उच्च पद पाउँछन् । उनीहरूको नाम प्रसिद्ध छ— कुमारका छिन्, जनक छिन्, राम्रोसँग सेन्टर सम्हालिरहेका छन् । कुनै खिटपिट छैन ।

बाबा भन्नुहुन्छ— नराम्रो नहेर, नराम्रो नबोल । फेरि पनि यस्तै कुरा गरिरहन्छन् । यस्ताहरू गएर के बन्छन् ? यति सजिलो सेवा पनि गर्दैनन् । स-साना बच्चीहरूले पनि यसलाई बुझाउन सक्छन्, सुनाउन सक्छन् । बाँदर सेना पनि प्रख्यात छ । सीताहरू जो रावणको जेलमा परेका छन् उनीहरूलाई छुटाउनु छ । कथाहरू त कस्ता कस्ता बनाइ दिएका छन् । यसरी कसैले भाषण गरून् । केवल भन्छन्— फलानो धेरै प्रभावित भयो । सोध— तपाईं के बन्न चाहनुहुन्छ ? केवल अरूलाई भन्छन्— यिनीहरूको ज्ञान धेरै राम्रो छ । आफूले भने केही पनि बुझ्दैनन्, यसबाट के फाइदा ? अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) पारस बुद्धि बन्नको लागि पढाइमा पूरा पूरा ध्यान छ । श्रीमत अनुसार पढ्नु र पढाउनु छ । हृदको धनको नशा, फेशन आदि छोडेर यस बेहद सेवामा लाग्नु छ ।
- २) हियर नो इभिल, सी नो इभिवल... कुनै पनि व्यर्थ कुरा गर्नु छैन । कसैसँग प्रभावित हुनु हुँदैन । सबैलाई सत्य नारायणको छोटो कथा सुनाउनु छ ।

वरदानः- सदा दया र कल्याणको दृष्टिद्वारा विश्वको सेवा गर्ने विश्व परिवर्तक भव

विश्व परिवर्तक वा विश्व सेवाधारी आत्माहरूको मुख्य लक्षण हो- आफ्नो दया र कल्याणको दृष्टिद्वारा विश्वलाई सम्पन्न र सुखी बनाउनु । ईश्वरीय सुख, शान्ति र ज्ञान धनद्वारा, सर्व शक्तिहरूद्वारा सर्व आत्माहरूलाई भिखारीबाट अधिकारी बनाउनु । यस्ता सेवाधारीले आफ्नो हर सेकेण्ड, बोली र कर्म, सम्बन्ध, सम्पर्क सेवामा नै लगाउँछन् । उनको हेराइ, हिँडाइ, खुवाइ- सबैमा सेवा समाइएको हुन्छ ।

स्लोगनः- मान, शानलाई त्यागेर आफ्नो समयलाई बेहद सेवामा सफल गर्नु नै परोपकारी बन्नु हो ।